El tren de la costa

El tren de la costa

JORDI MARTÍNEZ

Sembla mentida que una cosa que hauria de ser natural i lògica hagi trigat tota una vida a materialitzar-se, i que fins fa una setmana no s'hagi pogut viatjar en tren des del Maresme a Girona o a Figueres i a l'inrevés, sense necessitat de baixar a Maçanet i de desesperar-se pel desequilibri entre l'arribada d'un tren i un altre en aquella estació que acostuma a ser solitària i trista. De vegades, costa d'entendre que inversions petites i tan profitoses passin al darrere d'altres apostes en infraestructures molt més costoses, moltes de les quals sense cap mena de sentit ni de criteri, i que aquestes es vagin quedant amagades en el calaix, perquè de tan poc importants que són sembla que no han de tenir un alt rendiment polític, quan precisament són aquests els projectes que acostumen a ser més rendibles, més necessaris i més útils.

Els habitants del Maresme, i especialment els de l'Alt Maresme, sempre han tingut una tendència natural a relacionar-se amb les comarques gironines, potser per allò de pertànyer a un mateix bisbat o per allò altra de mirar cap al nord. La qüestió és que milers de persones han hagut de patir durant anys la manca d'una connexió que ningú podia entendre perquè no es feia, i per tant, ara no cal esperar aplaudiments, perquè malgrat que s'ha aconseguit una vella reivindicació, l'espera encara hauria d'avergonyir alguns.

Ara que el servei ja fa una setmana que està en marxa, caldrà seguir reivindicant que també s'ampliï als caps de setmana, encara que sigui amb menys freqüències, perquè no tindria sentit que allò que ha trigat tant a fer-se realitat només serveixi per viatjar cinc dies i no tota la setmana, i més tenint en compte que és en aquella zona de la costa on més turisme es concentra i seria una pena deixar que només puguin tenir tren per anar a Barcelona.

Font del document: http://www.diaridegirona.cat/opinio/2014/04/03/tren-costa/663521.html?utm_source=rss